

5/189
5/440

X 694

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ

ΕΚ ΜΕΛΙΜΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΡΑΤΗ ΓΡΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΙΣ

ΔΑΜΠΗΣ

ΑΓΙΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΑΓΓΕΛΗ ΜΑΝΟΥΗΛ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΩΝ ΕΝ ΡΕΘΥΜΝΗ ΤΗ ΚΗ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΤΟΥ

ΑΩΚΑ. ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ.

ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ

ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ ΠΡΟΣΕΥΧΩΝ ΚΑΙ ΔΟΡΟΣΕΩΝ

ΕΝ ΡΕΘΥΜΝΗ.

ΤΥΠΟΣ ΕΤ. ΕΜΜ. ΚΑΛΑΙΖΑΚΗ

1888

*gypa
nord
en l'epave
1888/1889*

1821

1888/5

Τοῖς ἀπανταχοῦ εὐσεβέσιν

Κατὰ τὸ πολλαχῶς ἀξιωμακώτερον καὶ ἐθνικώτερον ἐκείνο ἔτος, τὸ 1821, τέσσαρες Κρήτες, Ἀγγελῆς, Μαρονηλ, Νικόλαος καὶ Γεώργιος τὸν Ἰσλαμισμὸν μὲν ἐν τῷ φανερῷ προσεβόησαν τὴν Ὁρθόδοξον δὲ χριστιανικὴν πίστιν ἐν τῷ κρυπτῷ θεραπεύοντες· καὶ εὐσεβίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν ἀσκούντες, τάσσονται ὑπὸ τῆς σημαίας τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος, ἣν εἶχον τότε ἀναπέσει οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀπεπτόουσι δημοσίᾳ τὸν κατ' ἐπιφάνειαν ὄλως μωαμεθανισμὸν αὐτῶν, κηρύττουσι ὑψηλῇ τῇ φωνῇ ὅτι ἐκ προγόνων εἰσι χριστιανοὶ καὶ μετὰ χριστιανικὸν ἔθλον καὶ γρηθῶν Ἑλλήνων ἡρώων ἑραποδύονται εἰς τὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἱερὸν ἀγῶνα καὶ μέχρι τοῦ 1824 καταπαλαίονσι τοὺς ἐχθροὺς καὶ τυράννους τῆς ἐαυτῶν πατρίδος. Κατὰ τὸ μωραῖον ὅμως τοῦτο ἔτος αἱ Ἰσλαμῶνται, προσάγονται ἐνώπιον τοῦ τότε τυράννου Ρεθύμνης, ἐκδικῶνται ὑπ' αὐτοῦ τὸ μὲν πρῶτον διὰ θανάτων καὶ κελαισιῶν, εἶτα δὲ καὶ δι' ἀπειλῶν καὶ βασανιστηρίων θειῶν, ἵνα ἀπαρνηθῶσι τὴν ἁγίαν αὐτῶν πίστιν, ἐγκλείονται εἰς φρικτὰ εἴρηνη, ἐκ τῶν ὁποίων τῆς ὁποίας εὐφρόν φρικτωδέστερα βασανιστήρια, καὶ ἐπὶ τέλος καταδικάζονται εἰς τὸν διακατομίας θάνατον, ὃν ὑπέμειναν τῇ 28 Ὀκτωβρίου χαίροντες καὶ δοξάζοντες τὴν θεὸν τὸν κατακρίσαντα αὐτοὺς παθεῖν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ ὀνόματος.

Τοὺς τέσσαρας τοῦτους Νεομάρτυρας εἶδε καὶ μὲν ὁ θεὸς πολλὰ δι' αὐτῶν ἐπιτελέσας καὶ καθ' ἑκάστην ἐπιτελῶν θαύματα, εἰλημῶν δὲ ἢ τε ἐπαρχία Ἀγίου Βασιλείου, εἰς ἣν προήλθον, καὶ ἡ πόλις τῆς Ρεθύμνης, ἐν ἣ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐξέχεαν, εὐλαβῶς περισλλέλασαι τὰ ἄγια αὐτῶν λείψανα καὶ ὡς θεσφύριον ἀμύνητον καὶ ἀπατήρητον διαφυλάττουσαι καὶ ἐσφάς ἅμα σοστήσασαι καὶ παρηγύρεις πρὸς τιμὴν καὶ ὄξαν αὐτῶν. Πρὸς διαχώρισιν ὅμως τοῦ πλείους καὶ τῆς δόξης αὐτῶν ὑπελείπετο ἄχρι τοῦδε, ἐγκαί μόνον, τὸ καὶ σπουδαῖο τῶν ὑπὲρ πατρίδος παλαισμάτων καὶ τῆς ὑπὲρ τῆς ἀνομιῆτον ἡμῶν πίστεως μεγάλης αὐτῶν θυσίας, τῆς θυσίας τῶν κοσμικῶν αὐτῶν ἀγαθῶν καὶ τῆς ἰδίας προσέτι ζωῆς! Τὴν ἀρέγγειον τοῦ ραοῦ τούτου ἐθεώρησεν ὡς τὸ ὑψίστον τῶν καθηκόντων αὐτῆς ἢ γενέθλιος κόμη τῶν Μαρτύρων αἱ ΜΕΛΑΜΠΕΣ, ἦτις καὶ ἤρξατο ἡδὴ τοῦ ἔργου τούτου. Ἐπειδὴ ὅμως ἀδυνατεῖ ἀφ' ἐαυτῆς ἵνα ἐπαρξῆται εἰς τὰς δαπάνας τοιαύτης οἰκοδομῆς, διὰ τοῦτο ἐγὼ ἵνα προσδράμῃ καὶ εἰς τὴν προαιρετικὴν συνδρομὴν τῶν ἀπανταχοῦ εὐσεβῶν χριστιανῶν καὶ φιλοπατρίδων ἀνδρῶν καὶ ἐξαιτησῆται πάντων τὴν βοήθειαν καὶ ὑποστήριξιν. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τούτου μετατινοῦται κεκαρμένῃ καὶ συμπειληρωμένῃ ἡ παροῦσα Ἀκολουθία τῶν Μαρτύρων καὶ διαρέμεται τοῖς φιλομάρτυρον. Ἡ κάτωθι δὲ ὑποσημιωμένη ἐπὶ τῆς

ἀνεγείρωσθε τοῦ Ναοῦ τούτου **ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ** τρέφει τὴν γλυκίαν
ἐλπίδα ὅτι θέλει τύχη τῆς προθύμου καὶ γενναίας ἀρωγῆς πάντων
τῶν συμπατριωτῶν καὶ τῶν ἀπανταχοῦ εὐσεβῶν χριστιανῶν, ὡς καὶ
ἐκφράζει πᾶσι τὰς θερμὰς καὶ προσφρόνους αὐτῆς εὐχαριστίας ἐκ τῶν
προτέρων, εὐχομένη ἅμα ὅπως οἱ Ἅγιοι οὗτοι Κρήτες Νεομάρτυρες
ἐκατοταπλάσιον ἀνταποδώσωσιν ἐκάστῳ τὴν βοήθειαν καὶ συνδρο-
μὴν ἣν ἤθελε χορηγήσει.

Ἐν Μίλαμπες τῆ 1 Μαρτίου 1888

Ὁ Πρόεδρος. † Λάμπης καὶ Σφακίων Εὐμένιος.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπείας.

Ἐμμ. Μ. Φωτάκης Ἐμμ. Χαλκιάδης Κωνσταντῖνος Τρουλι-
νάκης Μιχαὴλ Η. Παπαδομιχελάκης. Γεώργιος Βουλγαράκης. Μι-
χαὴλ Η. Ἐμμ. Χριστοφοράκης. Εὐθύμιος Γιαννακάκης. Ζαχαρίας
Αναγνωστάκης. Μιχαὴλ Χριστοφοράκης. Μιχαὴλ Σταματάκης.

Τῆς ΚΗ' ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΝΕΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΑΓΓΕΛΗ ΜΑΝΟΥΗΛ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΡΕΘΥΜΝΗ· ΤΗΣ
ΚΡΗΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ.

Ἐσπέρας, ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, στοιχολογοῦμεν τὸ «Μακά-
ριος Ἀνὴρ». Εἰς δὲ τὸ «Κύριε ἐκέκραξάν», ἰστώμεν στιχ.
5'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

.....

Ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων Ταγματῶν.

Οἱ θαυμαστοὶ Ἀθλοφόροι, τέσσαρες Μάρτυρες, σήμερον
συγαλοῦνται, τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνήμην, τελεῖσαι ἑτησίως,
διὸ καὶ ἡμεῖς, συνελθόντες τιμῆσωμεν, ὡς ἐραστὰς τοῦ Κυ-
ρίου, καὶ καρτερῶς, ὑπὲρ πίστεως ἀθλήσαντας.

Πνευματικὴν νῦν χρεῖαν δεῦτε κροτήσωμεν, τοὺς μάρτυ-
ρας ὑμνοῦντες, καὶ ἐκ πόθου βοῶντες χαίρετε Γεώργιε, Ἄγγε-
λῆ, Μανουὴλ καὶ Νικόλαε, οἱ τῶν Μελάμπων τῆς Λάμπης
κλεινοὶ βλαστοί, καὶ Ρεθύμνης τὰ αὐχήματα.

Νῦν ἡ σεβάσιμος μνήμη, τῆς σῆς ἀθλήσεως, ἡμᾶς συνα-
γαγοῦσα, εὐφημησάι προτρέπει, τὰ τρόπαια τοὺς ἄθλους καὶ
τὰς λαμπράς, ἀριστείας ἐν ἄσμασιν· ἐν τῇ παρουσίᾳ ἑσπέρα
τε καὶ νυκτὶ, Ἄγγελῆ ἀθλητικώτατε.

Ἀποτμηθεὶς διὰ ξίφους, πάσας ἐξέταμες, τὰς μηχανὰς τοῦ
πλάνου καὶ δολίου τυράννου, ὦ Μανουὴλ θεόφρον, διὸ τοὺς
πιστῶς, τὴν σὴν μνήμην γεραίροντας, ρῦσαι τῶν τούτου πα-
γίδων ταῖς πρὸς θεόν, εὐπροσδέκτοις ἰκεσίαις σου.

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ προθύμως δεῦτε συνέλθωμεν, τοῦ θείου Γε-
ωργίου, καὶ λαμπρῶς εὐφρανθῶμεν, αὐτὸς γὰρ ἐστιάτω ὁ

πάροχι ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῷ· καὶ τῶν δεινῶν ἀπαλλάττει ταῖς πρὸς θεὸν, ἰκεσίαις αὐτοῦ πάντοτε.

Τῶν Οὐρανίων τὰ κάλλη, ποθήσας ἐνδοξε ἵνα Χριστῷ συζήσης καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύῃ παντοίας τὰς βασιάνους ὑπέστης στερρῶς, Νεομάρτυς Νικόλαε, καὶ μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, συνευφραίνῃ τοῖς συνάθλοις σου.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε φυλομάρτυρες, τοὺς νέους τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Γεώργιον τὸν ἀήττητον μάρτυρα, Νικόλαον καὶ Ἀγγελῆ καὶ Μανουὴλ τοὺς πολυάθλους, τὴν τετραυγῆ χορείαν τῶν Νεομαρτύρων. Οἱ, καλῶς ἀγωνιάμενοι κατὰ τῶν δυσσεβῶν ἐχθρῶν, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης ἀναδησάμενοι πρεσβεύουσι Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων αὐτῶν τὴν πανήγυριν.

Καὶ νῦν. Τίς μὴ μακαρίσει σε. . . .

Εἴσοδος Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην ἵνα γινώτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ἔμπροσθεν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα ὠνειδίσα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαιῶν ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀπ' ἡμῶν παροῖσι σύντριμμα· οἱ δὲ εἶσιν ἐν εἰρή-

νῇ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἴδαν κατασθᾶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐσεβηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρισμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν κλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασιλεῖον τῆς εὐπρεπειᾶς, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κήλλου ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμύνην ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα ὀφθαλμοῦ ἀπότομον ὄργην, εἰς ρομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς πικρὰς ρομφαίας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκυκλίου τόξου, τῶν νεφῶν, ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροδόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμαίσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περράτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Αἴτην στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἦχος α'.

Ἐπρεπε τῇ πολυθαυμάστῳ Κρήτῃ καὶ νέοις ἐγκαλλωπιζέσθαι μάρτυσιν· ἔπρεπε τῇ πεφοινιγμένῃ τοῖς μαρτυρικοῖς αἵμασι καὶ νέοις νέων μαρτύρων λύθροις ραντισθῆναι· ἔπρεπε τῷ τῆς Λάμπης καὶ Ρεθύμνης στερεώματι ἀνατεῖλαι νέους παμφαεῖς ἀστέρων, τοὺς καλλινίκους μάρτυρας, Γεώργιον, Ἀγγελῆν, Μανουὴλ καὶ Νικόλαον τοὺς ἀνδρείως ἐχθρῶν τὴν

ἔπαρσιν καταβαλόντας καὶ πρεσβεύοντας τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός,

Εὐφραίνεται ἐν Κυρίῳ ἡ πόλις Ρεθυμνίων, ἡ τὰ μυροβόλα λείψανα κεκτημένη τῶν Νεομαρτύρων, Ἀγγελῆ, Μανουήλ, Γεωργίου καὶ Νικολάου. Οὗτοι γὰρ οἱ μακάριοι πρὸς τὴν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα εὐσεβῶς ἐναπεδύσαντο, καὶ ἀνδρείως ἐνήθλησαν, μηδὲως φεισάμενοι τοῦ γηίνου αὐτῶν σώματος. Διὸ καὶ ὁ τῶν ἀπάντων Δεσπότης καὶ ἀθλοθέτης Χριστὸς, στεφάνοις ἀμαραντίνοις τὰς ἱεράς αὐτῶν κεφαλὰς ἔστεψε, δωρησάμενος ἅμα αὐτοῖς τὴν ἀκένωτον τῶν θαυμάτων χάριν, ἣν πλουσιῶς οἱ τρισμάκαρες χορηγοῦσι καὶ ἡμῖν, τοῖς γηθοσύνως καὶ εὐσεβῶς τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην γεραίρουσιν.

Ἦχος β'.

Μαρτύρων καλλονή, τετράριθμοι τοῦ Χριστοῦ Νεομάρτυρες, ταῖς πρὸς θεὸν εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις ὑμῶν προκόπτειν ἡμῶς ταῖς ἀρεταῖς καταξιώσατε, ὡς παρρησίαν ἔχοντες πρὸς αὐτὸν, ὃν τῆ ἐκχύσει τῶν πολυτίμων ἡμῶν αἱμάτων, ἐδοξάσατε ὡς παριστάμενοι δὲ τῷ Θρόνῳ αὐτοῦ, αἰτήσασθε δοθῆναι πᾶσιν ἡμῖν τοῖς τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν φαιδρῶς ἑορτάζουσιν, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τελείαν ἀπαλλαγὴν τῶν ἀθέων τυράνων, ὧν τὰ ὄσπ' ἀπὸ τῶν Ἀδῶν, Ἅγιοι, σκορπισθεῖσαν.

Ἦχος γ'.

Νεοὶ μὲν τοῖς σώμασιν ὑπάρχοντες, γηραῖοι δὲ τῷ φρονήματι, Ἀθλοφόροι τετράριθμοι μάρτυρες, ἀνδρείως ἠτύμολήσατε πρὸς τὸ στάδιον, περιφραζάμενοι ἑαυτούς, τῷ θώρακι τῆς πίστεως, καὶ τῇ τῆς χάριτος ἀσπίδι, καὶ τῷ δόρατι τοῦ Σταυροῦ, ὅπλοις ἀκαταμαχῆτοις, δι' ὧν τῶν δυσσεβῶν τυράνων τὸ ἀντιθεὸν θάρσος κατεβάλετε, καὶ κατηξιώθητε τῆς πρὸς θεὸν παρρησίας καὶ τοῦ πρεσβεύειν ἅει ὑπὲρ ὑμῶν τῶν τελούντων τῆν χαρμόσυνον ὑμῶν πανήγυριν.

Ἦχος δ'.

Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ τετράριθμοι Νεομάρτυρες, πυρὶ καὶ σιδήρῳ τὰ σώματα ὑμῶν παραδόντες, ἀδαμάντων στερρότεροι ἀνεδείχθητε. Ὅθεν ἐπαξίως παρὰ θεοῦ ἐδοξάσθητε, παρ' οὗ καὶ τὴν χάριν εἰλήφατε τοῦ δωρεῖσθαι τὰ ἰάματα τοῖς ἐπικαλουμένοις ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ τὴν μνήμην ὑμῶν, Ἅγιοι, ἑορτάζουσιν.

Ἦχος πλ. δ'.

Λάμπη καὶ Ρέθυμνα σήμερον ἀγάλλονται, ἑορτάζουσαι τοὺς ἀγῶνας, τῶν τεσσάρων αὐτῶν μαρτύρων. Οὗτοι γὰρ διὰ Χριστὸν τὸ αἷμα αὐτῶν προθύμως ἐξέχεαν, καὶ τὴν πατρώαν αὐτῶν πίστιν τρανώς ἐνώπιον τῶν τυράνων καὶ εὐθαρσῶς ὡμολόγησαν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους παρὰ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἀξίως λαβόντες, πρεσβεύουσιν ἅει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ τῷ ἐγειραντι ἐν τοῖς ἐσχάτοις τούτοις καιροῖς τοὺς καλλινίκους Νεομάρτυρας, Γεώργιον, Ἀγγελῆν Μανουήλ καὶ Νικόλαον. Δεῦτε εὐφρανθῶμεν αὐτῶν τῇ πανηγύρει, εὐσεβῶς μελωδοῦντες. Χαίrete, οἱ τῆς πίστεως πρόμαχοι καὶ γενναῖοι Ἀθληταί. Χαίrete Λάμπης τε καὶ Ρεθύμνης καὶ τῆς Κρήτης ἀπάσης οἱ φρουροὶ καὶ φύλακες. Χαίrete, τῶν νοσούντων οἱ ἰατροὶ, τῶν ὀφθαλμῶν οἱ προστάται καὶ τῶν χειμαζομένων οἱ ἀντιλήπτορες. Χαίrete, οἱ καὶ ἡμῶν τῶν γεραιρόντων τὴν σεβάσμιον ὑμῶν μνήμην ἐνθερμοὶ πρὸς θεὸν πρεσβευταί, οἱ ἀπαύστως πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νυν. Μοκρίζμεν σε. . . . .

Ἀπόστιχα. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. . .

Τετρακτὸν τὴν ὑπέρτιμον, τῶν μαρτύρων τιμήσωμεν, ἐν ᾧδαῖς καὶ ᾄσμασι μακαρίζοντες, τὸν Μανουήλ καὶ Νικόλαον, Γεώργιον ἅμα τε, καὶ τὸν θεῖον Ἀγγελῆ, τοὺς στερρῶς ἐναθλήσαντας, καὶ αἰσχύναντας, τὴν ὀφρὺν καὶ τὸ θράσος τοῦ Βελιάρ, τῇ δυνάμει τοῦ Σωτῆρος καὶ λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχ. Θουμιστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Πυθαρσῶς κατηγγύνατε, τὴν δυσσέθειαν ἔνδοξοι, αἰκισμοὶ καὶ βάσανοι γὰρ οὐκ ἔσεισαν, τὸ σταθερὸν τὸ τῆς πίστεως, ὑμῶν Νεομάρτυρες, παρρησία δὲ Χριστῷ ἐκραυγάζετε ἄγιοι. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς θυσίαν προσδέχου πανοικτίρμων, πανευώδη καὶ μαρτύρων, χοροὶς ἡμῶς συναριθμησόν.

Στιχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Τὰ τῆς Λάμπης βλαστήματα, καὶ Ρεθύμνης στηρίγματα, καὶ Κρητῶν ἀμύρανα ἀγλαίσματα, τοῦ παραδείσου οἰκήτορας τὰ ἄνθη τὰ εὖσυμα καὶ εὐπρόσδεκτα Χριστῷ, καὶ τερπνότατα σφάγια ἀναθήματα, οὐρανοῦ ναοῦ τε τὴν τετράδα, τῆς Τριάδος τὴν ἁγίαν, μετ' εὐλαθείας ὑμνήσωμεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Λεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τὴν τετραυγῆ τῶν Μαρτύρων χορείαν, ἐν ὧδαίς καὶ ὕμνοις εὐφημησώμεν, Μανουὴλ τὸν Θεῖον, Ἄγγελῆ τὸν ἀοίδιμον, Νικόλαον καὶ Γεώργιον τοὺς θεόφρονες· ὅτι αἵματα ἐδώκαν καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωὴν. Κροτήσωμεν τὰς χεῖρας μετ' εὐφροσύνης ὅτι ἀνδρειοφρόνως ἀντέστησαν τοῖς τυράννοις καὶ ἐλευσάντες τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὃ ἔστι βῆμα θεοῦ, ἐβρόντησαν κατ' αὐτῶν λόγους σοφοῦς. Οὐ προκρίνομεν τὰ σβαρτὰ τῶν ἀφθάρτων, τὴν μεγαλοουργὸν τῶν ὀρθοδόξων πίστιν οὐκ ἔξαυνοῦμεθα. Οὐδὲν ἡμῶς χωρίσει τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, οὐ πῦρ, οὐ μάχαιρα, οὐδὲ σίδηρος. Τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ θεόν, οὐκ ἐγκαταλείψομεν, τὸν αἰεὶ βωῶντα τοῖς πιστοῖς· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ Οὐράνια ὑμνεῖ σε . . . . .

Ἀπολυτίκιον ποιηθὲν ὑπὸ Μελετίου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης.

Ἦχος δ'.

Τὴν πίστιν τεθόμενοι, τὴν ἀληθῆ εὐσεβῶς, Χριστὸν ἐκη-

ρύσατε ἐπὶ ἀπίστων στερρῶς, τετραριθμοὶ μάρτυρες ξίρασε τοὺς αὐχένους, ἀπετημήθητε πόθῳ. Ἔθιν τοῖς τῶν μαρτύρων ἠριθυμήθητε δὴ μοις. Καὶ νῦν ταῖς ἰκεσίαις ὑμῶν, ῥύσασθε κινδύνων ἡμῶν.

Ἔτερον ποίημα Καλλιπικοῦ Ἐπισκόπου Ρεθύμνης.
Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῆς Κρήτης γεννήματα. καὶ Λάμπης θρέυματα, τοὺς τετραριθμοὺς Νεομάρτυρας ἀνευσημήσωμεν, Γεώργιον, Ἄγγελῆ, Μανουὴλ καὶ Νικόλαον. Οὗτοι γὰρ διὰ πίστιν τοῦ Κυρίου σφαγέντες, τὸ αἷμα αὐτῶν ἐθελουσίως ἐν τῇ Ρεθύμνῃ ἐξέχεαν· διὸ καὶ παρρησίαν ἔχοντες πρὸς Χριστὸν, πρεσβεύουσιν αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τὸ ἀπὸ αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Ἀπολυτίκιον ἕτερον

Ἦχος γ'.

Τὴν Καλλιμάρτυρα Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν καὶ νέους μάρτυρας, Γεώργιον Ἄγγελῆν Μανουὴλ καὶ τὸν Νικόλαον. Τέσσαρες γὰρ ὑπάρχοντες καὶ τῆς Λάμπης οἱ ἥρωες δυνάμιν μυριοπλον τῶν τυράννων κατήστυναν διὸ καὶ τοὺς στεράνους ἐδέξαντο, ἐν τῇ Ρεθύμνῃ σφαγέντες, μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Θεοτοκίον. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν. . . . .

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν ἁ. Σιγολ. Καθίσματα.

Ἦχος ἁ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῆς Λάμπης οἱ λαμπροὶ, καὶ σεπτοὶ πολιοῦχοι, ἀθλήσαντες στερρῶς, ἐτροπώσαντο πίστει, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέλακον, καὶ νομίμως ἐστέφθησαν· τούτων σήμερον, τὴν ἀξιεπαινον μνήμην, ἐορτάζοντες, μεγαλοφάνως τὸν πάντων, δοξάζομεν Κύριον.

Δόξα ὁμιον.

Τεσσάρων ἱερῶς, ἀθλησάντων μαρτύρων, τὴν Θεῖαν καὶ σε-

πήν, ἐορτάζομεν μνήμην, τρυφῶντες τὰ θαύματα, καθ' ἐκάστην ὡς νάματα, ἅπερ βρούσιν, ἐκ τῶν τιμίων λειψάνων ἀποπαύοντες, τὰς τῶν πιστῶν ἀσθενείας, δυνάμει τοῦ πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν τοῦ Δεσπότη δοχεῖον. ἀνάστησον ἡμᾶς πεπτωκότας εἰς χάος δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια καὶ κραταῖα προστασία, καὶ σώξεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Ἦχος δ'. Ὁ Ὑψωθείς.

Καταβαλόντες τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, τῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἀθλοφόροι, τὸν οὐρανὸν ὠκήσατε γηθόμενοι, Νικόλαε, Γεώργιε, Ἀγγελῆ, Μανουὴλ τε· ἔθεν μακαρίζεσθε εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες Χριστῷ, τῶν ἐκτελούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Δόξα Ὁμοιον.

Οἱ Νεομάρτυρες Χριστοῦ οἱ γενναῖοι ἀγωνισάμενοι καλῶς, τὸν Βελίαρ, ὀλοτελῶς ἀπέπνιξαν αἱμάτων τοῖς κρουνοῖς· δέσμιμοι γὰρ ἤχθησαν, καὶ εἰρκτῇ συγκλεισθέντες, ξίφεσιν ἐτμήθησαν, καὶ νικηφόροι ὤφθησαν διὸ, καὶ τοῖς μαρτύρων, χοροῖς ἠριθμήθησαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε. . . . .

Μετὰ τὸν πολυέλεον. Ἦχος πλ. δ'. τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν ἡλίου ἀκτίνων μάλλον ἡμεῖς, ἀπαστράπτοντες φέγγει μαρτυρικῷ ὑπέρολαμποι μάρτυρες, Κρήτην πᾶσαν φωτίζετε, τὸν τῆς πλάνης ζόφον ἐκ μέσου διώκοντες, εὐσεβείας τὸ χάος πυρσεύετε ἅπασιν· ἔθεν εὐσχημόνως ὡς ἐν φαύσει ἡμέρας, τὴν τρίβον τῆς πίστεως, ἀπλανῶς διοδοῦσαντες, τετραριθμοὶ Ἅγιοι· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ὁμοιον.

Ἀκινδύνως τὸν δρόμον τὸν εὐσεβῆ, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες οἱ εὐκλεεῖς, ἐλπίδι διήγυσαν τῶν στεφάνων ῥωννύμενοι· τοὺς γὰρ ὑπεναντίους εἰς τέλος ἐτρώποσαν, αἰμοσταγῆ τὴν νίκην αὐτῶν περαιώσαντες. Ὅθεν καὶ ἀσθόνως ταῖς αἰτοῦσιν ἐν πίστει, πηγάζουσι πάντοτε, τὴν πληθὺν τῶν ἰάσεων, οἷς ἐν πίστει, βοήσωμεν. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ, Χαῖρε θρόνε καθέδρα βασιλικῆ κλίνη πορφυρόσπρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, γλαμῖς ἀλουργόχορε, τιμαλφέστατον τέμνος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε καὶ παστὰς ἀγλαύμορφε, ἀγλαύχρυσε τράπεζα, Θεοκόσμητην σκηνώμα. Χαῖρε ἐνδόξε νύμφη ἡλιοστάλακτε, Χαῖρε μόνη ψυχῶν ἡμῶν ἢ εὐπρέπεια.

Οἱ ἀναβαθμοὶ. Προκείμενον Ἦχος δ'.

Θυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στιχ. ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῦ ἐκτουτοῦ Μαθηταῖς. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων...

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων. Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στιχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ τετραυγῆς τῶν μαρτύρων διηγήρις, ὡς σελασφόρων ἀστέρων συνέλευσις, τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσα πρὸς μυστικὴν εὐφροσύνην ἐκάλεσε. Σήμερον γὰρ Ἀγγελῆς καὶ Μανουὴλ, Γεώργιος καὶ Νικόλαος, οἱ τοῦ Χριστοῦ νεομάρτυρες, ἐκέρασαν πλήρη τὸν ἀθλοδροικὸν αὐτῶν κρατῆρα· καὶ τοῖς διὰ Χριστὸν ἐκχυθεῖσιν αἵματιν, ἐαυτοὺς ἔστεψαν, ἡμᾶς προτρεπόμενοι τοὺς εὐσεβείας ἐραστάς, πρὸς ἐστῖσιν τῶν ἀγῶνων αὐτῶν· πρὸς αὐτοὺς οὖν βοήσωμεν· μὲ παρατιωπήτητε, τοῦ βῶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Ὁ παρακλητικὸς Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ παρὼν ποιήμα Καλλινίκου ἐπισκόπου Ρεθύμνης.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε Λαοὶ

Δεῦτε πιστοὶ, ἅπαντες τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ θεοφθόγγοις ἄσμασι πανηγυρίσωμεν, τῶν τεσσάρων Μαρτύρων τοὺς ἄλλους, Χριστὸν δοξολογούντες, ὅτι δεδόξασται.

Ὅπλον ἡμῖν, θεῖον ἐδόθη καὶ καύχημα, τὸ τοῦ Σωτῆρος τρόποιον, ἡ ἀκαθαίρετος τοῦ Σταυροῦ πανοπλία, δι' ἧς οἱ τετραίριθμοι μάρτυρες ἐστεφανώθησαν.

Ἐίφος βασάνους, βόθρον τε σταυροῦ καὶ θάνατον, τοῖς αἰοδίμοις τέσσαρσι μάρτυσιν ὑπανέτειναν, οἱ τοῦ θεοῦ διώκται, ζωὴν πρὸς τὴν ἀγήρω αὐτοὺς ἐλαύνοντες.

Θεοτοκίον.

Ἄρτον ζωῆς, τέτοκας τὸν ἐπουράνιον, σεσαρκωμένον Πάναγνε, τὸν ἐνυπόστατον τοῦ Γεννήτορος Λόγον· διό σε καὶ οἱ τέσσαρες μάρτυρες δοξάζουσιν.

Ἔτερος· Ποίημα ἀνωνύμου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου...

Βυθῷ χειμαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας φιλόνηρωπε, πρὸς μόνον τὸ πέλαγος, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἀτενίζω μου, τὸ ὄμμα τῆς καρδίας, κυβέρνησον, σώσον με, τῶν Ἀθλοφόρων εὐχαῖς.

Ὁ ἄδυτος Ἥλιος, ὑμᾶς ἀστέρας ἀνέδειξεν, ἐν τῷ στερεώματι τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ καταυγάζοντας, τῇ λάμπει τῶν αγώνων, Νεομάρτυρες ἐνδοξοὶ, ταύτης τὸ πλήρωμα.

Ἰστίφ πτερούμενοι, πνεύματος θεοῦ τὸ πέλαγος, ἀθρόγως διήλθετε, Νεομάρτυρες τῶν κολάσεων· καὶ νῦν πρὸς θεῖον ὄρμον, τῆς ἄνω λαμπρότητος, κατεσκηνώσατε.

Σταυρὸν ὡπερ θώρακι, ἐνδεδυμένοι μακάριοι, ἐχθρὸν τὸν

ἀσώματον, κατεπαλαίσατε, μετὰ σώματος, βασάνους πολυπλόκου, καὶ θάνατον ἀδικὸν καθυπομείναντες.

Θεοτοκίον.

Χαρᾶς ἡμῖν πρόξενος, ὡς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ὄλης Θεότητος, ὠφθης πανάμωμε, ὅθεν πάντες σου, τὸ χαιρε τοῦ Ἀγγέλου, συμπῶνως κραυγάζομεν Θεοχαρίτωτε.

Ὡδὴ γ'. Τῆς πίστεως ἐν πέτρα με.

Καθεῖλον οἱ ἐν Ρεθύμνῃ τέσσαρες μάρτυρες, τῷ πάθει σου τῷ θεῷ δυναμωθέντες, τῆς πλάνης τὴν σκοτόμαιναν θαρσαλέως, ἐν πίστει κράζοντες· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Ρανίσι Θεοῦ αἵματος ραντισθέντες, τυράννου βδελυζόμενοι ἀνομίαν, θυσία προσήνεχθητε τῷ Κυρίῳ, ἐκκοπόμενοι καὶ πίστει κράζοντες, ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Ὅλον σε κεκτημένοι οἱ ἀθλοφόροι, ταῖς ἑαυτῶν καρδίας ἐνοικισθέντα, τρανοῦντες τὴν εὐσέβειαν ἀνεβῶν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.]

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, πρὸς δεξιῶν τῆς Θεότητος τοῦ τεχθέντος, τιμῶμέν σε κραυγάζοντες τῷ υἱῷ σου, οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Ἔτερος. Τοῖς σοῦς ὑμολόγους.

Ὡς βότρυες θεοῦ γεγονότες, ἀμπέλου τῆς Θεῆς ἀληθῶς, ἀθλήσεως προχέουσιν, οἶνον ἡμῖν οἱ Μάρτυρες πνευματικῶς εὐφραίνοντα, τὰς διανοίας ἐν χάριτι.

Αἰνέσας πάντες συμφωνία ὑμνήσωμεν σήμερον πιστῶς, Νικόλαον, Γεώργιον, Μανουὴλ τε καὶ Ἀγγελῆν, τῆς ἀληθείας Μάρτυρας, γεγεννημένους ἐν πνεύματι.

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν Χριστιανῶν, Κυρίου τοὺς Μάρτυρας

πιστῶς, αἰνέσωμεν καὶ στέψωμεν αὐτῶν τὰς χάρας ἄσμασι, πνευματικοῖς τὰς πανσέπτους, πταισμάτων λύσιν, ὡς εὐρωμεν.

Θεοτοκίον.

Ως κλίμακα γῆθέν σε Παρθένε, ὁ κτίστης προθέμενος βροτοῖς, ἐκ καταστάτων θλίψεων, καὶ ἐκ φθορᾶς πρὸς ἀφίαρτον, ζωὴν ταῖς ἱκεσίαις σου, ἀναβιάζει τοῖς ὑμνοῦντάς σε.

Κάθισμα Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Πόνοι ἔντιμοι τῆς Λάμπης ὄντες. στυλοὶ ἄσειστοι Ρεθύμνης ἅμα, φύλακες θεοὶ αὐτῶν ἐνυπάρχετε. Τῆς μὲν γὰρ κλάδοι σεπτοὶ ἀνεδείχθητε, τῆν δὲ τοῦ αἵμασιν ὑμῶν ἐλαμπρύνετε Νέοι Μάρτυρες Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκετεύσατε τοῦ δοῦναι ἰλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον, πῶς συνεσχέθη, ὁ ἀχώρητος ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐσαρκώθη καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος μὴ ὑπομείνας φερμὸν ἢ διαίρεσιν, τῆς θεικῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη παναγνε' διὸ Θεοτόκον σε πιστεῖ, κηρύττομεν ἄει καὶ δοξάζομεν.

Ἔτερον, Ἦχος α. Τὸν τάφον σου.

Τετράριθμος χορὸς, τῶν Μαρτύρων ὑμνεῖσθω, αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, ἐκδιώκουσι βλάβην, ὡς φύλακες τῆς πίστεως, ἐκκλησίας προπύργια οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Δεσπότην, εἰρήνην βραβεύοντες.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὀφθεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κηκτῆμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν τὴν μόνην πανάμωμον.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν.

Ωραιότητα στολήν, περσινιγμένην εὐσεβῶς αἵματι μαρτυρικῷ, καὶ λελαμπρυσμένην τῇ χάριτι τῆς σῆς, νῦν οἱ ἐν Ρεθύμνῃ, μάρτυρες Χριστοῦ ἡμφιάταντο.

Χάρις καὶ ἔλεος, τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, στέφουσι τοὺς ἀθλητάς· τῷ πόθῳ κατάλληλον νέμοντος ἰσχύϊ, δι' ἧς νικηφόροι ἐδείχθησαν, οἱ ἐν Ρεθύμνῃ Νεομάρτυρες.

Ράβδον δυνάμεως, τοῖς νεομάρτυσι τὸν σταυρὸν δέδωκας, καὶ τῶν ἐχθρῶν κατακυριεύοντας, ἐποίησας τούτους. Διὸ σου ὑμνοῦμεν Χριστὲ τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Γεουργὸν ἐκ Δαβὶδ, καταγομένη τὸν Χριστὸν τέτοκας, ἔθεν Ἀγνή τῆς Ἰερωσύνης μετατιθεμένης, ἀνάγκη καὶ νόμου μετὰθεσις γίνεται.

Ἔτερος ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, ὁσμὴν ἐνθέου γνώσεως τῆς θεογνωσίας τοῦς λειμῶνας, τοῦ Παραδείσου δένδρα τὰ ἐγκαρπα, τοὺς περικαλεῖς καὶ φωταυγεῖς, Μάρτυρας ὑμνήσωμεν, καὶ πιστῶς μαχρίσωμεν.

Σωμάτων νοσήματα, καὶ τῶν ψυχῶν Νεομάρτυρες, παύονται τῶν θείων ὑμῶν λειψάνων προσκυνουμένων, καὶ τιμωμένων σεπτῶς. Χριστὸς γὰρ δεδώρηται ἡμῖν ταῦτα ἰατήριον καὶ δεινῶν ἀμυντήριον.

Υμνεῖσθω Γεώργιος, μεγαλυνέσθω Νικόλαος, ἅμα Μανουὴλ δὲ ὁ γενναῖος, ἀνευφημείσθω πίστει Ἀγγελῆς, οἱ τῆς ἐκκλησίας ἀκλινεῖς, στυλοὶ καὶ θεμέλιοι ἀρραγεῖς χρηματίσαντες.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία τὸ πρότερον, ἢ τὴν Ἐδέμ φυλάττουσα νῶτα τοῖς πιστοῖς Ἀγνή παρέχει, σημειουμένους τιμῷ αἵματι, κενωθέντι ἐκ πλευρᾶς, λόγχης ἐκκεντήματι, τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντος.

ᾠδὴ στ'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Εμιμίσαντο τὸ πάθος σου, τοῦ ἀπαθοῦς προθύμως, τῷ θανάτῳ ἑαυτοῦ ἐκδόντες, οἱ ἐν Ρεθύμνῃ τέσσαρες μάρτυρες.

Ικετεύοντας πρόσδεξαι τοὺς νεομάρτυρας, καὶ λύσιν τῶν πταισμάτων, πειρασμῶν τε δίδου ἡμῖν, πρεσβείαις αὐτῶν καὶ εὐχαίς.

Σειώπηται ἅπανι πλάνῃ δαιμόνων Χριστέ. Θεὸν γὰρ σε τὸν ὄντως ἀληθῆ οἱ ἐν Ρεθύμνῃ μάρτυρες ἀνεκήρυξαν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε ἔσεβον οἱ νεομάρτυρες, Θεὸν σιταρκωμένον τὸν υἱόν σου, Δέσποινα καταγγέλλοντες.

Ἔτερος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπρυνόμενοι τῷ κἀλλεὶ τῆς ἀρίστης ἀθλήσεως, φαῖνοι Λαμπτήρες, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀνεδείχθητε, φαεινοτάταις ἀκρίτι καταναγάζοντες, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Μίαν γνώμην διαφόροις, αἰκίζόμενοι σώμασιν, οἱ Χριστοῦ ὀπλιται, ὑπερβολικῶς ἐπεδείξαντο ἓνα Θεὸν ἐν σταδίῳ ὁμολόγησαν, καὶ ἀντίθεον, πλάνην σαφῶς ἐξηφάνισαν.

Ωs γενναῖοι στρατιῶται, ὡς ἀήττητοι Μάρτυρες, οἱ Χριστοῦ ὀπλιται, ὡς τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχοι, τὰς οὐρανίους σκηνώσεις ἐκλήρωσασθε, καὶ χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, αἰεὶ ἐπαγάλλεσθε.

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν τε, καὶ κινδύνων τὴν ἔσθον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Θεὸν διακρούσασθε, τῶν ἐκτελούντων ἐν πίστει τὴν πανίερρον, καὶ πανέορτον, μνήμην ὑμῶν ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανάκρατον Μαρίαν, Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὴν γεννησαμένην, τῆς δικαιοσύνης τὸν ἥλιον, τὴν ἐπουράνιον πύλην τὴν εἰσάγουσαν, τοὺς δοξάζαντας ταύτην, Θεοῦ εἰς βασιλεία.

Ἐὐδὴ στ'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Σάλπιγγος ἠγῆ κροτεῖται, πνευματικῆ ἐπαξίως, λογικῶν γειλέων καρδία ὕμνον ἐκπέμπουσα, καὶ μέλπουσα τῶν ἐν Ρεθύμνῃ νεομαρτύρων τοὺς αἴλους.

Τέτρωνται τῶν ἀσεβούντων καὶ δυσμενῶν αἱ καρδίαί, Χριστὸς γὰρ ἐκτείνας τὸν σταυρὸν ὡς τόξον, ἀπέστειλε τοὺς μάρτυρας βέλη ἠκονημένα.

Οπλοῖς τῆς δικαιοσύνης καὶ πίστεως οἱ νεομάρτυρες, ἑαυτοὺς πρὸς πάλιν ἐχθρῶν ἀσάρκων καθώπλισαν. καὶ τέλος ἐξηφάνισαν αὐτούς.

Θεοτοκίον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἔτερος. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Σοφῶς ὁ θεὸς Γεώργιος, Ἀγγελῆς τε Μανουὴλ καὶ Νικόλαος, πλοῦτον ἐπίκτηρον, καὶ δυναστείαν καταπατήσαντες, τῆς αἰωνίου δόξης κατηξιώθησαν.

Πηγῆν ἰάσεων ἔχοντες, τὰς κάρας ὑμῶν Νεομάρτυρες, θερμῶς προστρέχομεν, ταύταις προσκύνησιν νέμοντες, καὶ τὸν Θεὸν ὑμνοῦντες τὸν ὑμᾶς δοξάσαντα.

Χάριν μεγίστην ἀπειλήρατε, Θεὸθεν ἀθληταὶ γενναϊότατοι, Μάρτυρες ἐνδοξοὶ· κάρας ὑμῶν γὰρ ὁ Κύριος, τῶν ἰαμάτων χρήμας σαφῶς εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς θεότητος, ἐσκήνωσεν ἀγνῆ θεονούμφευτε, καὶ οὐ κατέφλεξε, τὴν σὴν νηδὸν παμμακάριστε, ἐδρόσισε δὲ μάλλον καὶ κατεφώτισε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς πίστεως Χριστοῦ, τραφέντες παναοίδιμοι, τὸν Θεὸν Σταυρὸν ὡς θώρακα κατέχοντες, ἀσεβῶν φρυάγματα καὶ μανίαν στεργῶς κατεβάλετε, ἀθλοφόροι τετράριθμοι, πρεσβείας ποιῶντες ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἔτερον. Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικῶς.

Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, τὴν τετράριθμον δόξαν, ὑμνήσωμεν πιστοί, εὐφημίαις ἀσμάτων, Ἀγγελῆν, Γεώργιον, Μανουὴλ

καὶ Νικόλαον· οὗτοι ἤβλησαν, μέχρι τομῆς καὶ θανάτου· οὗτοι στέφανον τῆς ἀφρασίας λαβόντες, αἰτοῦσι σωθῆναι ἡμᾶς.
Ὁ Οἶκος.

Τὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας τυθέντα Χριστὸν τὸν Θεὸν ποθοῦντες οἱ νέοι Μάρτυρες, σπεύδουσι θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ πόθον μέγαν τε καὶ θεῖον ἐν καρδίᾳ ἐσχηκότες, αὐτοὶ ἑαυτοὺς προσήγαγον· τούτους οὖν καὶ ἡμεῖς, τοὺς τέσσαρας Νεομάρτυρας, ὡς θερμούς προσιάτας ἀνυμνήσωμεν, πίστει, ὡς ἐνδόξους ὄντας Χριστοῦ δούλους, μιμουμένους σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ πρεσβείας ποιούντας ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῆ ΚΗ'. Ὁκτωβρίου μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων ἐνδόξων τεσσάρων Νεομαρτύρων Ἀγγελῆ, Μανουῆλ, Γεωργίου καὶ Νικολάου, τῶν ἐν Ρεθύμνῃ τῆς Κρήτης μαρτυρησάντων

Δις δύο οὐράνιοι δπλαται

Ἐγθρὸν καταβαλόντες εἰς οὐρανοὺς ἀνήλθον·

Ὅγδοατῆ ἄορ εἰκάδι δις δύο τέμει μαρτύρων ἀγένας.

Οἱ τέσσαρες οὗτοι Νεομάρτυρες εἶδον τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἐν τῇ κώμῃ τῆς ἐν τῇ Νήσῳ Κρήτῃ Ἐπισκοπῆς Λάμπης, *Μέλαμπες*, γεννηθέντες ἐκ γοιῶν Θεοσεβῶν ἐν τῷ κρυπτῷ μὲν ὁμολογούντων καὶ θεραπευόντων τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἐν τῷ φανερῷ δὲ παρυσιαζομένων ὡς Μωαμεθανῶν. Ἦσαν δὲ ὁ μὲν Μανουὴλ καὶ Ἀγγελῆς υἱοὶ Ἰωάννου Ρετζέπη, γνήσιοι τ. ε. ἀδελφοί, ὁ δὲ Γεώργιος υἱὸς Κωνσταντίνου Ρετζέπη καὶ ὁ Νικόλαος υἱὸς Ἰωάννου Ρετζέπη· παντες ἐνὶ λόγῳ συγγενεῖς, νέοι, πλούσιοι καὶ ἐπὶ ἀνδρείᾳ διακρινόμενοι, νενυμφευμένοι καὶ πατέρες τέκνων. Ἀπῆλθον δὲ πάντων τῶν προνομίων καὶ τῶν σудоσιῶν τῶν ὀθωμανῶν ὡς ὑποκρινόμενοι τὸν Μωαμεθανισμόν, οὔτε φόρους τελοῦντες, οὔτε ὑπὸ τῶν ὀθωμανῶν παρενοχλοῦμενοι.

Ὅτε ὁμοῦ τῷ αὐτῷ οἱ χριστιανοὶ ἦσαν τὰ ἔπλα κατὰ τῶν τυράνων τῆς ἑαυτῶν πατρίδος, τῶν Τούρκων, καὶ ἐμάχοντο ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, τότε καὶ οἱ θεοὶ οὗτοι Μάρτυρες συνετάχθησαν μετὰ τῶν χριστιανῶν καὶ ἀνδρείως ἐπολέμησαν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Μετὰ τριετῆ ὁμοῦ νικηφόρον ἀγῶνα οἱ χριστιανοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποκύψωσι καὶ αὐθὺς εἰς τὸν Τουρκικὸν ζυγόν, τῷ αὐτῷ, καταδραμασθέντες ὑπὸ τῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐπιδραμόντων ἐπικουρικῶν στρατευμάτων. Τότε ἀποπλίζονται οἱ χριστιανοὶ καὶ πλῆθὺς γυναικῶν καὶ παιδῶν ἀπάγονται εἰς αἰγυλωσίαν. Οἱ θεοὶ Μάρτυρες δὲ διασωθέντες ἐκ τοῦ πολέμου διέμενον ἐν τῇ γενεθλίῳ αὐτῶν κώμῃ ἀναφανδὸν πλέον ἐκπληροῦντες τὰ ἑαυτῶν χριστιανικὰ καθήκοντα. Μετ' οὐ πολὺ ὁμοῦ ἐπειδὴ αἱ Ἀρχαὶ ἤρξαντο εἰσπράττουσαι τοὺς φόρους παρὰ τῶν ὑπο-

δουλωθέντων χριστιανῶν οἱ Ἅγιοι ἐσπευσαν πρῶτοι νὰ ἀποτίσωσι τοὺς ἑαυτῶν φόρους, ὅπερ ἀπήρσεσται ὀθωμανοῖς, οἵτινες τὸ μὲν πρῶτον διὰ θωπιῶν καὶ κολακειῶν προτρέποντο αὐτοὺς νὰ ἀποπύσωσι τὴν χριστιανικὴν ὀρησκείαν καὶ ἐγκολπωθῶσι τὴν τῶν ὀθωμανῶν, εἶτα δὲ ἀπελπισθέντες περὶ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτῶν κατήγγειλαν αὐτοὺς τῷ τότε Διοικητῇ τῆς πόλεως Ρεθύμνης Μεχμέτ Πασσᾶ. Ὁ Διοικητὴς πληροφορηθεὶς ταῦτα ἐγένετο ἐξάλλος ὑπὸ τῆς ὁργῆς καὶ ἀποστείλας συνέλαβε τοὺς Μάρτυρας καὶ δεσμίους ἀπήγαγεν εἰς Ρεθύμνην ἔνθα δι' ὑποσχέσεων καὶ κολακειῶν ἠγωνίσθη νὰ πείσῃ αὐτοὺς νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Ἰσλάμ. Ἐπειδὴ ὁμοῦ οὐδὲν ἕτερον ἤκουεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν ἢ ὅτι ἀχριστιανοὶ ἐγενήθημεν καὶ χριστιανοὶ θέλομεν ἀποθάνειν, ἐρμήεν αὐτοὺς εἰς ἐρεκτὴν καὶ ὑπέβαλεν εἰς φρικώδη βασανιστήρια. Ἄλλ' οὐδ' ἡ ἐρεκτὴ οὐδὲ τὰ βασανιστήρια ἰσχυσαν νὰ μεταπείσωσι τοὺς θεοὺς Μάρτυρας, οἵτινες εἰς τε τὰς ὑποσχέσεις καὶ τὰς ἀπειλὰς ἀντέτακτον ὅτι ἀεὶ προγόνων εἰσι χριστιανοὶ καὶ χριστιανοὶ ὑπὲρ Χριστοῦ θέλουσιν ἀποθάνειν.

Βλέπων δὲ Διοικητὴς τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης καὶ τὸ ἔδραϊον αὐτῶν ἐν τῇ χριστιανικῇ πίστει, καὶ ὅτι οὔτε δῶρα, οὔτε ὑποσχέσεις, οὔτε ἀπειλὰ καὶ βασανιστήρια ἰσχύουσι νὰ μεταβάλλωσιν αὐτῶν τὸ εὐσεβὲς φρόνημα, ἀποφασίζει νὰ ἄρῃ τὴν ζωὴν αὐτῶν καὶ καταδικάζει αὐτοὺς εἰς θάνατον. Ἐκδοθεῖσης τῆς ἀποφάσεως, παρακαμβάνουσι τοὺς ἁγίους οἱ δῆμιοι, ἄγουσιν εἰς τόπον λεγόμενον «Μεγάλη Πόρτα» τῆς Ρεθύμνης, καὶ ἐκεῖ ἀποκόπτουσι τὰς ἱερὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀγχοδώντων τὸ ἄκῆρι ἐλέησον. Οὕτως ἐμαρτύρησαν οἱ Κρήτες οὗτοι Νεομάρτυρες, ὧν τὰ πάντα εἶπα πρὸς περιφρόνησιν κατελείφθησαν ἄταφα εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Ἄλλ' ὃ τοῦ θαύματος! οἱ ταχθέντες πρὸς φύλαξιν τῶν λειψάνων ὀθωμανοὶ ἐβλαπὸν καθ' ἐλάχιστην νύκτα φῶς πλανώμενον ἐπ' αὐτῶν καὶ ἀντὶ νὰ ἐνοήσωσι τὸ θαῦμα, δι' οὗ ὁ Θεὸς ἠθέλησεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ δοξάσῃ τοὺς Ἁγίους καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς τὸν Θεόν, τοῦναντίον ἐπὶ μᾶλλον ἐσκληρύνθησαν ἐν τῇ ἀπιστίᾳ καὶ βλασφημοῦντες τοὺς Μάρτυρας, ὠνείδιζον λέγοντες ἐν τῇ πωρώσει τῆς ἑαυτῶν καρδίας, ὅτι κατῆλθε πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ νὰ κατακαύσῃ αὐτοὺς!

Τὴν τρίτην τέλος ἡμέραν οἱ χριστιανοὶ τῆς πόλεως Ρεθύμνης ἀναφερόμενοι εἰς τὸν διερχομένον τοῦ Διοικητοῦ Μανουῆλ Παπαδάκην, ἐζήτησαν τὰ λείψανα τῶν Μαρτύρων παρ' αὐτοῦ, ὅστις λαβὼν ταῦτα παρὰ τοῦ Διοικητοῦ παρέδωκε τῷ Ἀντωνίῳ Πουρδούρη καὶ τῷ Γεωργίῳ Λαγῷ, οἵτινες μετ' ἄλλων τινῶν μετεκόμισαν ταῦτα μετ' εὐλαβείας εἰς τὴν ἐξώθεν τῆς Ρεθύμνης κώμην Περιβόλια, ἔνθα τὰ ἐνεταφίασαν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Τὸ δὲ ἐκχυθὲν αἷμα καὶ τὰ ἱμάτια τῶν Μαρτύρων εὐλαβῶς καὶ μετ' ἐπιμελείας περισυνέλεξαν οἱ χριστιανοὶ καὶ διατηροῦσιν ὡς πολυτίμητα κειμήλια ποιῶντα ἀμύπολα θαύματα. Μετὰ παρέλευσιν δὲ ἐνός ἔτους ὁ τότε

προχειρισθεί: ἐπίσκοπος Ρεθύμνης Ἰωαννίκιος ἐξέθαψε τὰ ἅγια Λείψανα, καὶ τὰς μὲν Κήρας καὶ μέρος τῶν λειψάνων ἐναπεθασαύρισεν ἐν τῇ ἐν Ρεθύμνῃ ἐπισκοπικῇ ἐκκλησίᾳ, τὴν ἑτέραν Κήραν παρέδωκε Πλωτάρχῳ τινὶ Ρώσῳ κομισαντι ταύτην εἰς Ρωσίαν, τὰ δὲ λοιπὰ λείψανα ἀπέστειλεν εἰς τὴν μεγαλάνομον Μονὴν τοῦ Ἀρκαδίου. Οὐκ ὀλίγα δὲ ἔλαβον καὶ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ, Κληρικοὶ τε καὶ Λαϊκοὶ ὡς θησαυρὸν ἀτίμητον διατηροῦντες αὐτὰ, ἅτινα καθ' ἑκάστην θαυματουργοῦσι παρέχοντα ἰάματα τοῖς μετὰ πίστεως θερμῆς καὶ ζωῆς προστρέχουσι καὶ ἐπικαλουμένοις τὸ ἱερὸν τῶν Μαρτύρων ὄνομα. Οὕτω γὰρ εἴωθε τιμᾶν καὶ δοξάζειν τοὺς ἁγίους ὃ ἐν Ἀγίοις Θαυμαστός Κύριος.

Ταῖς τῶν Νεομαρτύρων δὲ πρεσβείαις καὶ ἰκεσίαις καταξίωσαι καὶ ἡμεῖς ὃ Κύριος ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς, πανηγυρίσαι τὴν ἐλευθερίαν τῆς Μεγαλομάρτυρος Πατρίδος ἡμῶν, καὶ κληρονομήσαι τὴν αἰώνιον βασιλείαν. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνας Χρυσῆς.

Σαρκῶν Δανιήλ, οὐ κατίσχυσάν ποτε Λεόντων στόματα, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν Νεομαρτύρων σου· ἐν χειρὶ σου γὰρ Κύριε, ζῶσιν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων, ἀγαλλιῶσαι καὶ ψάλλουσαι. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὃ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η φλόξ τοῖς τρισίν, ἔδρουσίζετο παισὶν ἐν Βαβυλωνί ποτε. τοῖς Νεομάρτυσι δὲ ἡ παράνομος κατεφλέγετο ἄνοια· ἔθεν τὴν ἀπάτην, ἔρῶντες τεφρουμένην ἐκραυγάζον, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὃ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστέ, ἐκκαίμενοι τῷ σῷ αἱ Νεομάρτυρες, ὡς περ ἀνάλωτοι περικειμένοι τὸ τῆς σαρκὸς περιβόλαιον, βασάνων ἀλγεινῶν κατεφρόνου, σοὶ ἐντροφῶντες καὶ λέγοντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὃ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολουμένην, Ἀγνή προϋθεῶρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἀστεκτον, αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας ἐνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἁγίων ὑποστάσεων,

Ἔτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Επὶ πέτραν θείας γνώσεως ἐρείσαντες, τὰς βάσεις Ἐνδοξοὶ, τῶν καρδιῶν ὑμῶν, ἐγθρῶν μηχανήμασι οὐ παρετράπητε, ἀνυμνοῦντες· ὃ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ,

Φῶς ἀνέσπερον, ἀθλήσασι δι' αἵματος, ὑμῖν ἀνέτειλεν,

καὶ εὐφροσῆνη σαφῶς, ὑμᾶς διεδέξατο ὁ Νεομάρτυρες, ἀνυμνοῦντας. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μεγαλύνομεν ὑμῶν τοὺς ἄθλους ἔνδοξοι, Νεομάρτυρες Χριστοῦ, καὶ τοὺς ἀγῶνας ὑμῶν· Τυράννων τὴν ἄβεν ὄφρυν γὰρ κατεβάλετε, καὶ κατηργήσατε τὴν τῶν δαιμόνων, πανασίδιμοι γενναίως.

Θεοτοκίον.

Ανατέταλκεν ὁ μέγας καὶ ἀνέσπερος, Ἥλιος πᾶσι βροτοῖς, ἐκ τῆς νηδύος τῆς σῆς, καὶ πάντας ἐρωτίσει φωτὶ τῆς γνώσεως, τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος Πάναγνε ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ.

Μεμνήσθων τυράννων τὴν δυσκάθεκτον μακίαν, οἱ νεομάρτυρες κατέβαλον, διαπρυσίως μελωδοῦντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον,

Ανανήψατε πλάνοι, καὶ ἐπίγινωτε τὸν Κύριον, ἕπερνώντας οἱ ἐκ τῆς Λάμπης, ἔνδοξοι μάρτυρες ἀνεβῶν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρητορεύειν μηδὲλως μελετήσαντες, οἱ ἐν Ρεθύμνῃ μάρτυρες πνεύματος δὲ θείου πλησθέντες ἐβῶν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τῶν γενναίων τούτων Νεομαρτύρων, ὠραιώθησαν ἐν χάριτι, οἱ πόδες τρισυπόστατον φύσιν εὐαγγελιζομένων, καὶ θεοτόκων ὁμολογούντων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Η εὐαγεστάτη τῶν Μαρτύρων, πανήγυρις χαρμωδῶς ἐπεδήμησι, κόσμον καταυγάζουσα, πάντας κατευφραίνουσα, καὶ τηλαυγῶς φαιδρύνουσα, πίστει τοὺς ψάλλοντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ορθρίζοντες πρὸς τὸν ἐκ παρθένου, ἐκλάμψαντα παραδόξως μέγαν Ἥλιον, Μάρτυρες ἀήσθητοι· φῶς ἐχορημάτισατε, καὶ τὸ τῆς πλάνης χάριτι, σκότος ἐλύσατε. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες καὶ κάλλους διαδήματι λαμπόμενοι, αἴγλην τὴν ἀνέσπερον, τέλος τὸ μακάριον, ἐν οὐρανοῖς εἰλήφατε, Μάρτυρες κράζοντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τμᾶς τοὺς γενναίους ἀθλοφόρους, Γεώργιον, Ἀγγελῆν,

Μανουήλ τε καὶ τὸν Νικόλαον, πρέσβεις πρὸς τὸν Κύριον, δυνατωτάτους ἔχοντες, πόθῳ κραυγάζομεν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκον, φρονούντες ὁμολογοῦμέν σε Πανάμωμε· Τέτοκας γὰρ Πάναγενε, σάρκα περιθέμενον, τὸν ποιητὴν καὶ Κύριον, καὶ βασιλέα Χριστόν· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ράβδον δυνάμειος θείας, τὸν σταυρὸν κεκτημένοι, ἐβόων τῷ Χριστῷ οἱ ἀθληταί, οἱ τετράριθμοι· Δέσποτα, πανσθενεῖ τροπικιοῦγῳ, τῇ σῇ στεφανωθεῖν χεירί, ἵνα πάντες σε ὕμνοις ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ρευστὴν οἱ ἐν Ρεθύμνῃ μάρτυρες, δόξαν καὶ πλοῦτον Χριστέ, καταλιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τὸ τῆς δόξης ἀπαύγασμα, ἀναφαίρετον πλοῦτον εὐρόντες, αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμοι, ἀξίως ἐν οὐρανοῖς ἐγένοντο,

Νεικηκότες τοῖς ἄλλοις, καὶ τῇ Τρισυποστάτῳ Τριάδι παρρωστώτες ἀθληταί, νῦν δωρηθῆναι πρεσβεύσατε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τοῖς εὐσεβέσι κατ' ἐχθρῶν, πᾶσι τε σωτηρίαν τοῖς ὑμῶν γεραίρουσιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ ἀφθαρσίας· Χαῖρε κούφη νεφέλη· Χαῖρε τερπνὴ Παράδεισε Θεοῦ· πηγὴ ἱαμάτων ψυχῶν· Χαῖρε ἅγιον ὄρος, εἰ εἶδεν ὁ προφήτης Δανιήλ· Χαῖρε Μητὴρ Παρθένε· Χαῖρε ἡ πάντων Ἄνασσα.

Ἔτερος. Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καμάτους ὑμῶν τοὺς ἐπὶ γῆς οὐράνιος, εὐφροσύνη διεδέξατο, ἔνθα Μαρτύρων αἱ χορεῖαι, καὶ τὰ τῶν Ἄθλοφόρων στρατεύματα, καὶ πᾶσα τῶν Πρωτοτόκων ὁμήγυρις, τοῖς οὐρανίοις συνευφραίνεται.

Ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν ὀδυνηρῶν Πανόλθιοι, καὶ κινδύνων διασώσατε, πάντας τοὺς πίστει τὴν ἁγίαν, Πανήγυριν ὑμῶν ἐορτάζοντας, εἰρήνην καὶ γαλήνην αἰτούμενοι, καὶ σωτηρίαν Πανσεβάσμιοι.

Πλουσίῳ Λαμπόμενοι φωτὶ καὶ χάριτι, Ἄθλοφόροι διαπρέ-

ποντες, λύσιν πταισμάτων καὶ φροντίδων, δοθῆναι τοῖς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγουσι, τὸν εὐεργέτην δυσωπήσατε.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοὶ τοῦ Θεοῦ Γαβριήλ, προσάγομεν, γεγηθότες Κόρη Πάναγενε· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη, Μαρτύρων, Ἀποστόλων τὸ καύχημα, καὶ πάντων τῶν πιστῶν τὸ διάσωμα, Παρθενμήτορ, ἀπειρόγαμε.

Ἐξαποστειλῆριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν

Ἀδελφικῇ συνδούμενοι, τῇ στοργῇ καὶ τῇ πίστει, οἱ ἐν Ρεθύμνῃ μάρτυρες, Γεώργιος, Ἀγγελῆς τε, Μανουήλ καὶ Νικόλαος, σὲ Χριστέ δυσωποῦσιν, εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ καὶ τοῖς πιστοῖς, τρόπαια νίκης κατὰ βαρβάρων, ἡμῖν πταισμάτων ἄρεσιν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν.

Ἔτερον ὅμοιον.

Ὁ Μανουήλ ὁ ἔνδοξος, Ἀγγελῆς ὁ Θεόφρων, Νικόλαος Γεώργιος, τοῦ Χριστοῦ τῇ ἰσχύϊ, ἐνήθλησαν καὶ τὴν πλάνην, τῶν ἀπίστων καθεῖλον· καὶ νῦν καθικετεύουσι, τὴν Ἁγίαν Τριάδα ὑπὲρ ἡμῶν· οὗς ἐν ὕμνοις ἅπαντες εὐφημοῦντες, φαιδρῶς πανηγυρίζομεν, τὴν σεπτὴν τούτων μνήμην.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα φρικτὸν Πανάμωμε, ὅτι τὸν πρὸ αἰῶνων, ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκλάμψαντα, ὁμοούσιον Λόγον, γεγέννηκας ἀπορρήτως. Ἔθεν σε θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, ἀληθῶς καὶ κυρίως, ὡς ἀληθῆ, τοῦ Θεοῦ μητέρα, ἐν ἐκδυσώπει, Ἁγνῇ Θεομακάριστε, ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστώμεν στιχ. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια

Ἦχος δ' ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Ὡς γενναίου ἐν μάρτυσι, συνελθόντες μακάριε, Ἀγγελῆ τὴν μνήμην σου ἐορτάζομεν· καὶ γὰρ βασάνους ὑπέμεινας, καὶ αἷμα ἐξέχεας, δι' ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, παρ' οὗ στέφανον εἰληφας· ὃν ἰκέτευε, ἐκ παντοίων ρυσθῆναι συμπτωμάτων, τοὺς ἐκ πόθου ἐκτελοῦντας, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου.

Μανουήλ τε τοῦ Μάρτυρος, ὡς ἀνδρείως ἀθλήσαντος, καὶ ἐχθροῦ τὴν ἔπαρσιν ταπεινώσαντος, τὴν θείαν μνήμην τιμήσωμεν, καὶ πόθῳ βοήσωμεν. Νέε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ οὗ αἷμα κέχυκας τούτῳ πρέσβευε, ἐκ κινδύνων ρυσθῆναι πολυτρόπων, τοὺς τιμῶντάς σου τὴν μνήμην, καὶ σὲ πιστῶς μακαρίζοντας.

Ἡ παροῦσα Ἱερὰ Ἀκολουθία ἀνατυπώθησα, ὡς ἐν τῷ
Προλόγῳ δηλοῦται ὑπὸ τῆς πρὸς ἀνέγερσιν ΝΑΟΥ ἐν τῇ
γενεθλίῳ κώμῃ τῶν Μαρτύρων Ἐπιτροπείας διανέμε-
ται δωρεάν πᾶσι τοῖς φιλοῦσιν καὶ εὐσεβεῖς Χριστι-
ανοῖς τοῖς ὅπως δῆποτε συντρέχουσιν ἐν τῷ εὐσεβεῖ τού-
τῳ ἔργῳ.

